

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 130/2023-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Borisom Bednárom, advokátom, Štefánikova 873/9, Poprad, proti uzneseniu Krajskej prokuratúry v Košiciach č. k. 5 Kn 19/20/8800-11 z 22. apríla 2020 a proti prípisu generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. k. IV5 Gn 43/20/1000-8 z 19. mája 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 11. júna 2020 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) č. k. 5 Kn 19/20/8800-11 z 22. apríla 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) a prípisom generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej aj „generálny prokurátor“) č. k. IV5 Gn 43/20/1000-8 z 19. mája 2020 (ďalej len „napadnutý prípis“). Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal trestné oznámenia pre podozrenie zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, ktorého sa mal dopustiť príslušník príslušného colného úradu zadržívaním sťažovateľovej zásielky z Číny. Uznesením vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby, útvaru inšpekcie, odboru inšpekčnej služby Východ, oddelenia

vyšetovania Košice č. k. UIS-12/OISV-2020 z 12. februára 2020 bola vec trestného oznámenia sťažovateľa (oznamovateľa) odmietnutá.

3. Sťažovateľ podal proti označenému uzneseniu sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté napadnutým uznesením tak, že sa ako nedôvodná zamieťa.

4. Sťažovateľ sa obrátil na generálneho prokurátora podaním, ktoré označil ako návrh podľa § 363 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“). Jeho podanie bolo podľa obsahu vyhodnotené ako žiadosť podľa čl. 3 ods. 1 príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky por. č. 11/2019 o postupe prokurátorov pri vybavovaní žiadostí o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom konaní účinného od 1. januára 2020 (ďalej len „príkaz generálneho prokurátora“). Jeho žiadosť bola s odkazom na čl. 6 ods. 5 označeného príkazu odložená ako nedôvodná bez prijatia ďalších opatrení.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ pred ústavným súdom podrobne rekapituluje svoju argumentáciu adresovanú krajskej prokuratúre a generálnemu prokurátorovi. Tvrdí, že v danej trestnej veci bol nedostatočne a „účelovo“ zistený skutkový stav a že boli porušené ustanovenia a princípy Trestného poriadku.

6. Vo vzťahu k napadnutému prípisu namieta, že generálny prokurátor nevykoval dôkazy, ktoré priložil k svojmu návrhu, a preto dospel k „nesprávne skutkovému a právne stavu veci“. Nevykonaním sťažovateľom predložených dôkazov zo strany generálneho prokurátora bolo obmedzené právo sťažovateľa „konať vo veci“.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením a napadnutým prípisom.

8. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti bez toho, aby sa bližšie zaoberal svojou právomocou ku konkrétnym častiam ústavnej sťažnosti (napadnuté uznesenia a naň nadväzujúci napadnutý prípis), resp. včasnosťou jej podania (zachovanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu v dôsledku podania opravného prostriedku podľa príkazu generálneho prokurátora), konštatuje, že ústavná sťažnosť, v ktorej sťažovateľ, ktorý je kvalifikovane právne zastúpený, rekapituluje svoje námietky adresované iným orgánom a vo všeobecnej rovine odkazuje na nesprávne zistený skutkový stav a porušenia bližšie neoznačených ustanovení a princíпов Trestného poriadku, vyznieva už na prvý pohľad nedostatočne a neurčito, a tak vytvára priestor na dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014).

9. Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) musí návrh na začatie konania okrem iného obsahovať aj odôvodnenie.

10. Podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

11. Pokiaľ ide o samotnú ústavnú sťažnosť, sťažovateľ okrem rekapitulácie danej trestnej veci ústavnému súdu nijak neobjasnil, v čom má spočívať ním tvrdený „nesprávny skutkový a právny stav veci“, ústavnému súdu taktiež nevysvetlil ani právny základ jeho požiadavky na generálneho prokurátora „vykonať (všetky) dôkazy, ktoré priložil k svojmu návrhu“ (v konaní podľa príkazu generálneho prokurátora, pozn.) a už vôbec nešpecifikoval, akým spôsobom uvedené dopadá na jeho „právo konať vo veci“ (ako oznamovateľa, pozn.).

12. Ústavnej sťažnosti sťažovateľa teda chýba relevantné ústavnoprávne odôvodnenie, ktoré by dávalo právny základ na rozhodnutie, ktorého sa v petite svojej ústavnej sťažnosti domáha.

13. V tejto súvislosti ústavný súd ďalej pripomína, že v konaní o ústavnej sťažnosti musí sťažovateľ označiť základné práva a slobody, vyslovenia porušenia ktorých sa domáha, nielen označením príslušných článkov ústavy, ale musí ich konkretizovať aj skutkovo (m. m. IV. ÚS 124/08, IV. ÚS 146/08), t. j. uviesť, z akých dôvodov malo dôjsť k ich porušeniu, a navrhnúť v tejto súvislosti dôkazy. Nedostatok právne relevantného odôvodnenia sťažnosti má vo vzťahu k namietaným porušeniam toho-ktorého základného práva alebo slobody významné procesné dôsledky, pretože ústavný súd nie je skutkovým súdom ani ďalšou inštanciou v systéme všeobecného súdnictva, takže bez splnenia uvedenej podmienky ústavný súd o návrhoch sťažovateľa uvedených v petite ani nemôže rozhodovať (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, IV. ÚS 279/07, III. ÚS 206/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 131/2012, III. ÚS 26/2016).

14. Ústavný súd k uvedenému zdôrazňuje, že nie je ďalšou inštanciou v systéme organizácie prokuratúry, teda v pozícii, do ktorej ho sťažovateľ neurčitou svojou argumentáciou stavia.

15. V nadväznosti na uvedené ústavný súd pripomína svoju ustálenú judikatúru, že podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov je advokát povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (II. ÚS 117/05, II. ÚS 395/2017).

16. Na základe už uvedených dôvodov bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pre nedostatok náležitostí ustanovených zákonom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu